

ydes t. Ex. til Lægen paa Endelave, af Statskassen ydes et Tilskud af 400 Kr. aarlig til Lønningen af en Læge paa Seierøp.

Sluttelig skal jeg ikke undlade at tilføie, at Finantsministeriet, med hvilket jeg har brevyxlet om Sagen, har udtalt, at der fra dette Side ikke findes Noget at erindre imod, at der søges bevilget af Statskassen et Tilskud af den angivne Størrelse i det omhandlede Diemed."

Forslaget tiltrædes.

§ 21.

Kirke- og Undervisningsministeriet.

78) I. A. 2. Skrivelse af 5te Januar 1876 fra Kirke- og Undervisningsministeren:

"Ved Lønningsloven af 2den Juli 1870 gif man (jvfr. Motiverne til Forslaget i Rigsdagstidende for 1869/70 Tillæg A. Sp. 997 ff.) ud fra den Forudsætning, at Forretningerne i Kirke- og Undervisningsministeriets Kontorer vilde kunne — naar Revisionen overgik til Finantsministeriet — bestrides af

1 Departementschef,	2 Kontorchef,	3 Fuldmægtige
og for Arkivets Vedkommende ved . . .	1 —	2 —

ialt . . . 1 Departementschef, 3 Kontorchef, 5 Fuldmægtige, med dertil henlagte to Expeditionssekretærhonorarer og iøvrigt ved det af Medhjælpssummen Lønnede Personale.

Det vedtoges derfor at indrage 1 Departementschefspost, hvilket allerede er sket ved Statsraad Weis's Død i 1872, 1 Kontorchefspost og 1 Fuldmægtigspost ved indtrædende Balance, mød at i første Fald Assistancessummen forsøgedes med 1,000, Kr., (nu med 20 pCt. Tillæg 1,200 Kr.), og Honorar til en Expeditionssekretær og i sidste Fald med 1,000 Kr., (nu 1200 Kr.). Disse tvende sidste Eventualiteter ere endnu ikke indtrædte.

Det staar imidlertid for mig som overmaade tvivlsomt, om man ikke efter den Ministeriet dengang foreliggende Opfordring til at indskrænke Personalets og navnlig de pensionsberettigede Embedsmænds Antal til det mindst mulige er gaaet for vidt og har gjort et Misgreb ved at bestemme sig til Inddragelsen af de ovenmeldte overordnede Poster. Forretningernes Mængde og deres meget uensartede Beskaffenhed vil neppe gjøre det muligt nogenfinde at finde een Mand, som forener de mangesidige Kundskaber og Interesse med den Arbejdsdygtighed, som Departementschefskillingen nødvendig maa gjøre Krav paa, naar denne Mand skal udfylde sin Plads og være Ministeren til fuld Nytte.

Denne min Tvivl finder en yderligere Bestyrkelse heri, at man, da Inddragelsen af den i 1872 ledige Departementschefspost foregik, ikke overdrog de dertil hørende Forretninger til den tilbageblivende ene Departementschef, men konstituerede de to Kontorchefer til indtil videre at fungere som Departementschefer. Den samme Banffelighed ved at faae Forretningerne forsvarligen udførte vil utvivlsomt ogsaa vise sig naar det Tidspunkt indtræder, da den foreslaaede Inddragelse af den ene Kontorchefspost skal finde Sted.

Jeg erkjender imidlertid, at Afgjørelsen af Spørgsmaal af denne Beskaffenhed nærmest hører hjemme under Lønningslovens Revision, og jeg skal derfor for Liden ikke gjøre noget Forslag til en Forandring i saa Henseende.

Skvad der derimod staar mig aldeles klart, er, at der i Ministeriet savnes den Arbejdskraft, som er nødvendig, naar ikke enten den Hurtighed, hvormed de løbende Sager have